

[N. P. Nielsen.]

Kommune 111 Kr., af en Indtægt paa 7 000 Kr. i den ene Kommune 1 455 Kr. og i en anden Kommune 391 Kr., af en Indtægt paa 20 000 Kr. i den ene Kommune 5 488 Kr. og i en anden 1 440 Kr. eller af en større Indtægt paa 40 000 Kr. i en Kommune 10 976 Kr. og i en anden Kommune kun 3 360 Kr.

Jeg synes, at enhver dog maa kunne forstaa, at saadanne Tilstande kan ikke opretholdes, og det er at friste Menneskene langt over Evne, naar der er saadanne Beparelser at opnaa ved at flytte fra en vanskeligt stillet Kommune til en af de Velhaverkommuner, som jo altsaa findes her i Landet.

Man har paastaet, at dette Lovforslag ikke løser Problemerne til Bunds, og det vil jeg heller ikke paastaa, men jeg mener dog: lad os faa gjort en Begyndelse hen imod rimeligere Forhold. Endnu en Gang tilraader jeg at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Edvard Sørensen: Jeg udtalte baade i Fjor, da denne Sag var til Behandling her i Tinget, og ved Sagens første Behandling i Aar, at Baggrunden for det Forslag, vi behandler: en bedre Fordeling af Udgifterne til kommunale Opgaver og deraf følgende Omlægning af det urimelige Skattetryk, vi kender i Dag, fuldt ud erkendes af mit Parti, og at vi med Glæde vilde arbejde med paa denne Sags Løsning paa et rimeligt Grundlag. Jeg udtalte endvidere ved første Behandling, at hvis vi skulde have en virkelig til Bunds gaaende Udligning, maatte den foregaa over Staten og i Forbindelse dermed en Ændring i den kommunale Skatteudskrivning. Allerede i Fjor var mit Parti inde paa dette. Vi mente, det var rimeligt, at disse store Problemer blev overvejet i en hurtigt arbejdende Kommission, da det er vanskeligt for et Parti, der ikke har Administrationen til Raadighed, at udarbejde saa gennemgribende Forslag. Samtidig fremsatte vi de midlertidige Forslag, jeg omtalte ved første Behandling, og som betød en Lettelse for Sognekommunerne paa 50—55 Mill. Kr. Regeringen afviste dette, og paa mit Partis Vegne udtalte jeg saa ved første Behandling, at da Regeringen havde bebudet en Skattekommission, vilde det være det rigtigste at lade denne Kommission, der nu er en Realitet, behandle dette Spørgsmaal og, til dette var sket, gennemføre midlertidige Lettelser. Ogsaa dette blev afvist, hvad mit Parti ogsaa havde forudset vilde ske, da det vel ikke er helt forkert, naar jeg siger, at Indenrigsministe-

ren havde sat sit politiske Liv ind paa at faa dette Lovforslag gennemført.

Da mit Parti ønskede, naar dette Lovforslag skulde gennemføres, at fremsætte Forslag, der viste den Vej for Udligning og Skatteomlægning, som vi mener er den bedste, havde vi allerede en tre Ugers Tid, før Forslaget blev forelagt, begyndt en Bearbejdelse af det Ændringsforslag, der er til Behandling her i Dag. Da vi som allerede nævnt ikke har haft Administrationen til Hjælp, maa vi selvfølgelig tage Forbehold over for mulige tekniske Fejl baade i Affattelsen og i Beregningerne. For dog at faa nogle af de nyeste statistiske Tal over forskellige Udgifter inden for Kommunerne henvendte det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sig i sidste Halvdel af Oktober 1936 til Socialministeriet, Indenrigsministeriet og Undervisningsministeriet om officielt foreliggende Tal, der naturligt paa Forespørgsel maa være tilgængelige for ethvert af Rigsdagens Medlemmer og Partier. Allerede den 2. November forelaa der Svar fra Socialministeriet — jeg føler Trang til at takke Socialministeriet, fordi det altid hurtigt besvarer stillede Spørgsmaal. Først den 15. December, i den Tid da vore Ændringsforslag skulde afleveres til Udvalget, kom der Svar fra Indenrigsministeriet, og jeg røber vist ikke en større Hemmelighed, naar jeg siger, at det ikke var Embedsmændenes Skyld, men at Indenrigsministeren ganske roligt lod vor Skrivelse ligge paa sit Skrivebord i Stedet for at lade den gaa videre til Embedsmændene. Først efter at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og jeg havde foreholdt Ministeren det usømmelige i hans Adfærd, kom Oplysningerne, som sagt, paa det Tidspunkt, da Ændringsforslagene skulde indleveres, altsaa saa sent, at Ministeren kunde være sikker paa, at vi ingen Nytte kunde have af Oplysningerne ved Udarbejdelsen af vore Ændringsforslag. Fra Undervisningsministeriet er de ønskede Oplysninger endnu ikke kommet.

Den Opgave, vi tilstræber at løse ved vore Ændringsforslag, er at faa en virkelig til Bunds gaaende Udligning, der maa foregaa over Staten, en Ændring i den kommunale Skatteudskrivning og samtidig at sikre og udvide det kommunale Selvstyre. De Opgaver, der kan overføres til Udligning, maa dels være Opgaver, hvor Kommunerne ingen Indflydelse har paa Størrelsen af de Beløb, der skal bruges til de anviste Formaal, dels Opgaver, der falder rent tilfældigt, og endelig Opgaver, der har almindelig Samfundsinteresse. Paa denne